

# Pinoké plekken



Als je vroeger op de zaterdag voor 1ste paasdag op Pinoké kwam, was er geen jeugd-training. Maar Max Koops kwam altijd voor alle zekerheid toch naar Pinoké om de kleine groep die niet wist dat er geen training was, toch te trainen. En hij deed het clubhuis open om koffie te zetten voor de ouders. Dat is nou echte clubliefde.



Koops is de achternaam van:

1. De meest bekende trainer/coach/ jeugdleider etc van Pinoké
2. Max is ook de weduwnaar van Christa Koops (meisjesnaam van der Heijden) en
3. Max en Christa hebben samen een zoon Jeroen. Die lang het strafcornerkanon van Heren 1 was.

Alle drie onverbreekbaar verbonden met de club. Max is erelid van Pinoké en Jeroen is lid van verdienste.

Daarnaast is Max vanwege zijn inspanningen voor de opleiding van trainers en coaches in 1999 door de KNHB benoemd tot lid van verdienste.

Max publiceerde veel over de hockey jeugdopleiding.



*Hiernaast heeft Jeroen net gescoord tegen Hurley.*





*Dames 1 in 1977.  
Derde van rechts  
staand, Christa  
van der Heijden.*

## Is Max Koops de vader van Louis van Gaal?

# 'Opeens zie ik het: dit is Louis van Gaal'

*Parodie 10-10-09*

**D**e stoel vliegt naar achteren, de oude man springt als een jonge hond op. Gaandeweg het interview krijgt Max Koops de geest. Hij staat op, om zijn woorden kracht bij te zetten. Gesticulerend onderwijlt. Opeens zie ik het. Dit is Louis van Gaal. Geestdriftig zwaait Koops met zijn armen, wijst met tien vingers een bal aan en hatsjee, daar gaan de armen weer, de lucht in, dáár moet het ding heen!

Ik sluit mijn ogen en zie het trainingsveld bij De Meer. Waar Kanu, Overmars, Seedorf, wie ook, naast Van Gaal staat. En Van Gaal doet precies als Koops. De leermeester en de leerling, dezelfde mimiek, dezelfde didactiek. Synchron in uitvoering, een ballet waardig. Fascinerend. Max Koops vertelt over zijn leven. 'Van 1954 tot 1958 ben ik leerling geweest op de ALO, vervolgens ben ik in militaire dienst gegaan en in 1961 ben ik benoemd als leraar, op dezelfde ALO. En daar heb ik tot 1990 lesgegeven. Ik mocht stoppen. Deetman had de 50-plusregeling uitgevonden en daar heb ik dankbaar gebruik van gemaakt. Mijn vrouw, ze is helaas overleden, gaf er echter ook les en via haar kwamen ze in 1998 weer bij mij terug. Of ik nog les wilde geven, maar dan wel gratis. Ik zei: Prima, hartstikke leuk.'

Hij poneert een stelling: 'Ik ben van: naast is mis.' Hij doceert. Zit in zijn bloed, dat zie je. 'Wij zijn opgegroeid met het idee: je pakt geen persoon, je pakt een feit. Als Louis zegt: "Marco van Basten is geen goede bondscoach," dan is dat een feit voor hem. Dan is dat niet het

**Donderdag verscheen de tweedelige biografie van Louis van Gaal, over zijn leven en zijn voetbalvisie. Journalist Robert Heukels sprak als schrijver van het boek ook met Max Koops, eind jaren zestig docent van Van Gaal aan de Academie voor Lichamelijke Opvoeding. 'Van Max Koops heb ik het meeste geleerd,' zegt Van Gaal. Waarom blijkt uit de volgende passages uit het interview in het boek.**

aanvallen van een persoon. Dat is de kracht van Louis. In de hele discussie die daarna in de media werd gevoerd tussen Louis en Marco van Basten, speelde Marco op de persoon en pakte Louis steeds de feiten erbij. Dat leerden wij zo. Je moet een constatering vrij van waarden maken. Je moet altijd vermijden dat je de persoon aanvalt, dat je zijn gedrag en handelingen accentueert door ze in de plus, min of neutraal te zetten. Maar volwassen mensen moeten wel stáán voor wat ze zeg-

**'Maar er bestaan helemaal geen gelijke monniken'**

gen. Als een voetballer tien centimeter naast schiet, is het voor ons dus niet: bijna raak. Nee, het is helemaal mis. Duidelijk taalgebruik, daarmee positioneer je jezelf en leg je een lat die helder aangeeft wat goed is en wat niet goed is.'

Om het te verduidelijken, roept Koops, terwijl hij met zijn rechterhand in zijn vlakke linkerhand klapt: 'Feit! Wáárnemingen!'

De herinneringen van Max Koops

zijn kostbaar. Aan de tijd van toen, de tijd waarin de jonge Louis zijn lessen gulzig tot zich nam. 'We zagen allemaal dat Louis er heel jong uitzag voor zijn leeftijd. Hij viel verder niet op. Ik bedoel daarmee: hij schikte zich keurig in de klas. Maar in de lessen, of het nu softbal was of waar dan ook, trok Louis al wel een spilachtige functie naar zich toe. Of de anderen lieten dat op hem afglijden, dat kan ook.'

Koops springt op. Roept: 'Eén van de dingen die je moet leren als docent: ik kijk jou aan. Ik moet staan als een dirigent. Ik vraag ook geregeld: kan iedereen mij zien? Als ik zag en hoorde dat nota bene een trainer van Ajax, Ronald Koeman, één van de zogenaamde tegengroep van Louis, noem ik dat maar, dat niet goed deed en Louis daar als TD iets over moest zeggen, dacht ik: natuurlijk. Louis kon Ronald Koeman daar alles over leren. Want Ronald dééd dat niet goed. Die ging midden in de groep staan. Een plukje spelers voor hem, een plukje spelers half naast hem, een vrij groot plukje áchter hem. En die gasten staken de draak met hem. Dus niemand lette meer op.'

'De groep voor Koeman moest lachen, de ketende groep achter hem

kon niet zien wat de trainer wilde, en de groep naast hem bestond uit gasten die nergens voor kiezen. Beginnersfouten van Koeman! En wat zei hij in de media: "Ja, wat mij zo stoort is dat ze niet opletten tijdens de training." Nee!!! Helemaal fout. Nooit 'ze' zeggen. Altijd: wat doe ik verkeerd? Hoe kan het beter en anders?'

Blijft fascinerend. Koops zou in veel de vader van Louis van Gaal kunnen zijn. "Ben ik nou zo slim of ben jij nu zo dom?" of: "Heb ik je net die vraag ook al niet horen stellen?" 'Dat is óók van mijzelf. Dat had ik ook zo gedaan. Dat is niet hard, dat is de realiteit. Op basis van argumenten. Feitelijke constatering. Teamsport is heel moeilijk, dat gaat alleen goed als alles duidelijk is. Je hebt altijd achttien mensen in een selectie, van wie er vier toppers zijn, vier moeilijke jongens en die anderen doen lekker mee. Je moet die uitersten altijd eerlijk managen. Geen onrecht aandoen.'

'Het Nederlandse spreekwoord is: gelijke monniken, gelijke kappen. Maar er bestaan helemaal geen gelijke monniken! Dat is juist zo moeilijk. Seedorf is geen Kluivert. En dus praat je anders tegen Seedorf, die op zijn vijftiende al volwassen was, dan tegen Kluivert, die het toen nog lang niet was. Het enige wat gelijk is, is de mate van eerlijkheid waarmee je iedereen benadert. Die eerlijkheid moet te allen tijde volkomen zijn.'

**Louis van Gaal, Robert Heukels & Andries Jonker: Louis van Gaal Biografie & Visie. Uitgeverij Publish Unlimited, euro 49.95**



Op 25 april 2008 werd Max Koninklijk onderscheiden.  
Het feest werd natuurlijk gevierd op Pinoké.





# In het Bos worden de files voor lief genomen

Amsterdam wil graag Capital of Sports zijn. Onlangs presenteerde Hester Maij, de Amsterdamse wethouder voor Sport, de nieuwe Topsportnota. Daarin staan veertien takken van sport in de hoofdstad centraal. Het Parool neemt die veertien kernsporten onder de loep. Vandaag: hockey.

ROBERT-JAN FRIELE

Parool 10-5-03

**M**ET EEN BEETJE geluk duurt het een minuut of twintig. Maar langere wachttijden zijn ook geen zeldzaamheid voor wie in het week-einde met de auto de Kalfjeslaan aandoet. En dat elk week. Want welbeschouwd vindt elke zaterdag en zondag een klein evenement plaats in het Amsterdamse Bos als de hockeyverenigingen Amsterdam, Hurley en Pinoké hun programma afwerken.

Hockey is booming. Alleen al de drie clubs in het Amsterdamse Bos zijn goed voor zo'n vijfduizend leden. Met onder meer AMVJ, Xenios en FIT erbij komt het aantal hockeyers in Amsterdam op bijna zeventuizend. En de verenigingen blijven maar groeien.

Max Koops is vanaf 1977 actief voor Pinoké, de laatste jaren als jeugdtrainer en technisch coördinator van de jeugd. De populariteit van het hockey, vooral bij



Pinoké-trainer Max Koops met zijn pupillen.

FOTO BASTIAAN HEUS

deel van de Amsterdamse hockeyers is student en voor hen maakt het hockey deel uit van het sociale leven.

Regio Amsterdam

makers wil het nog wel eens benadrukken: er wordt niet of nauwelijks betaald. "Spelers kunnen geld verdienen met het geven

drie keer per week twee uur trainen voldoende is. Voor internationals komen daar bondstrainingen bij.

1996 afsloot met Amsterdam: de gemeente knapte het Wagenerstadion en omgeving op en in ruil is Amsterdam tot 2006 verze-

## Jeugdtrainer Max Koops (82): 'Ik vraag altijd: heb je fijn gespeeld?'

**Jeugdtrainer Max Koops** Op de ALO gaf hij les aan latere topcoaches als Louis van Gaal en Ton Boot. Nu is Max Koops (82) trainer van de jongste hockeyjeugd van Pinoké. „Met kinderen kun je pas vanaf dertien jaar op een volwassen manier over sport praten.”

Rogier van 't Hek 16 april 2019



Max Koops: „Bij kinderen gaat het er in eerste instantie om dat ze iets op een leuke manier goed leren.”

Foto Niels Blekemolen



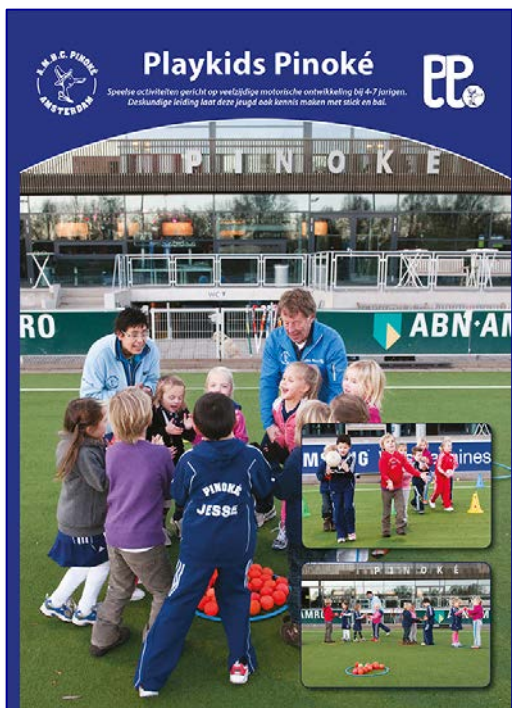
## Playkids.

Max was ook in 2011 de geestelijke vader van het Playkids programma dat op Pinoké bestaat. Hij financierde uit eigen zak het boek voor deze cursus.

Gewoon omdat hij dat belangrijk vond. Dat programma is bedoeld om kinderen die op school niet meer ouderwets gym krijgen, en ook nog niet echt aan hockeyen toe zijn, een gevarieerd bewegingsprogramma aan te bieden.

De diverse activiteiten bestaan uit meerdere speelse basisvormen van bewegen zoals lopen springen, wenden en keren. Verder werpen, vangen, rollen, en stuiten met grote en kleine ballen.

Ook bestaat het programma uit acties waarbij reactievermogen en oog-hand coördinatie aandacht krijgen en uiteraard ook bewegingsopdrachten met stick en bal; voorbereidend hockey dus.



### Playkids@Pinoké.nl de leukste manier om sport te ontdekken!

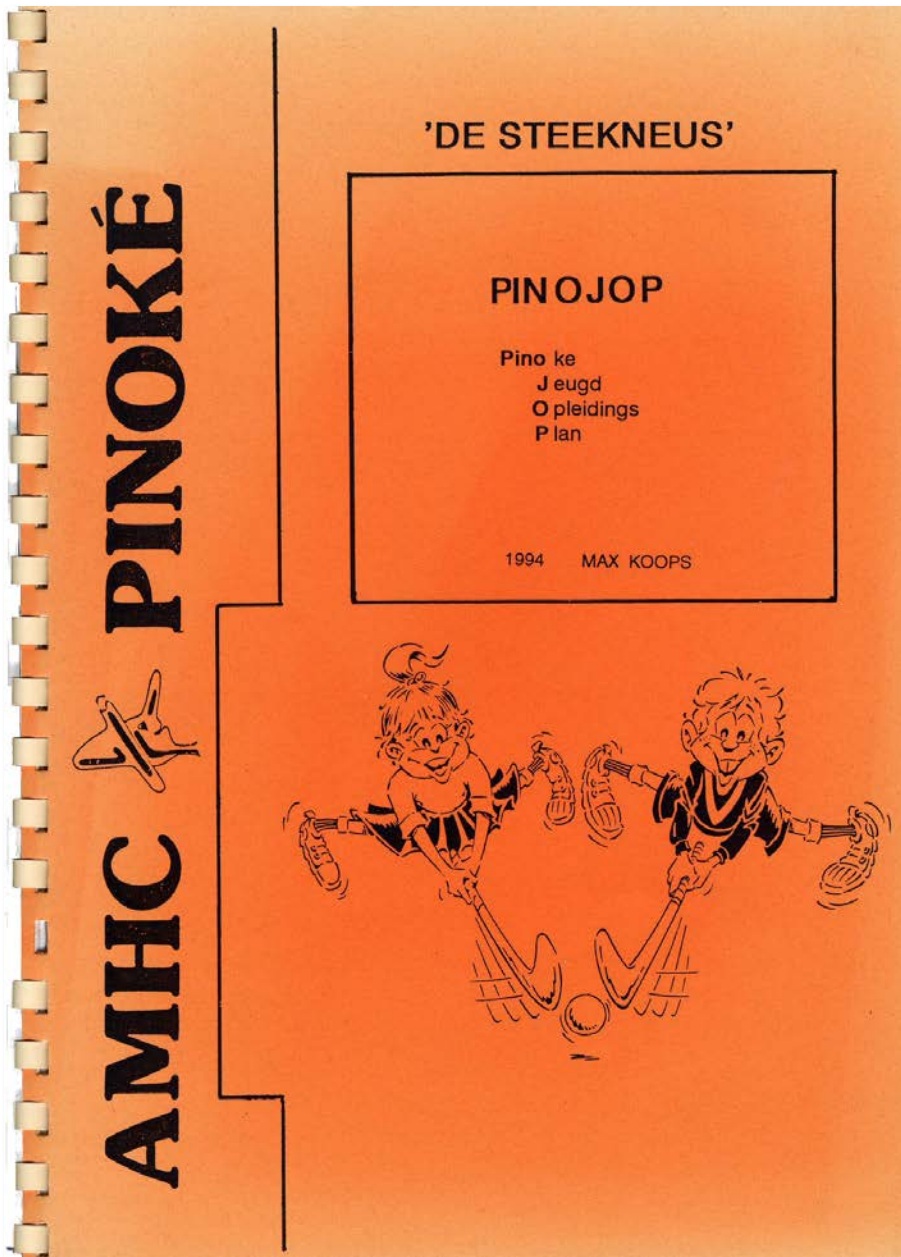
Playkids is een sportief programma voor kinderen van 4 tot 7 jaar. Het bestaat uit een breed aanbod van verschillende bewegings- en spel oefeningen. Hockey komt uiteraard ook aan bod. Lessen worden gegeven in kleine groepen van 6 kinderen per trainer en vinden plaats op de velden van de hockeyclub Pinoké in het Amsterdamse bos.

Playkids is ontwikkeld door sportprofessionals en bewegingsdocenten.

Het programma is bedoeld om kinderen goed te leren bewegen en het maximale uit zichzelf te halen. En natuurlijk ook om samen met leeftijdsgenootjes sportief plezier te hebben!

Playkids bestaat uit vier blokken van 6 lessen van een uur.





Max z'n PINOJOP.

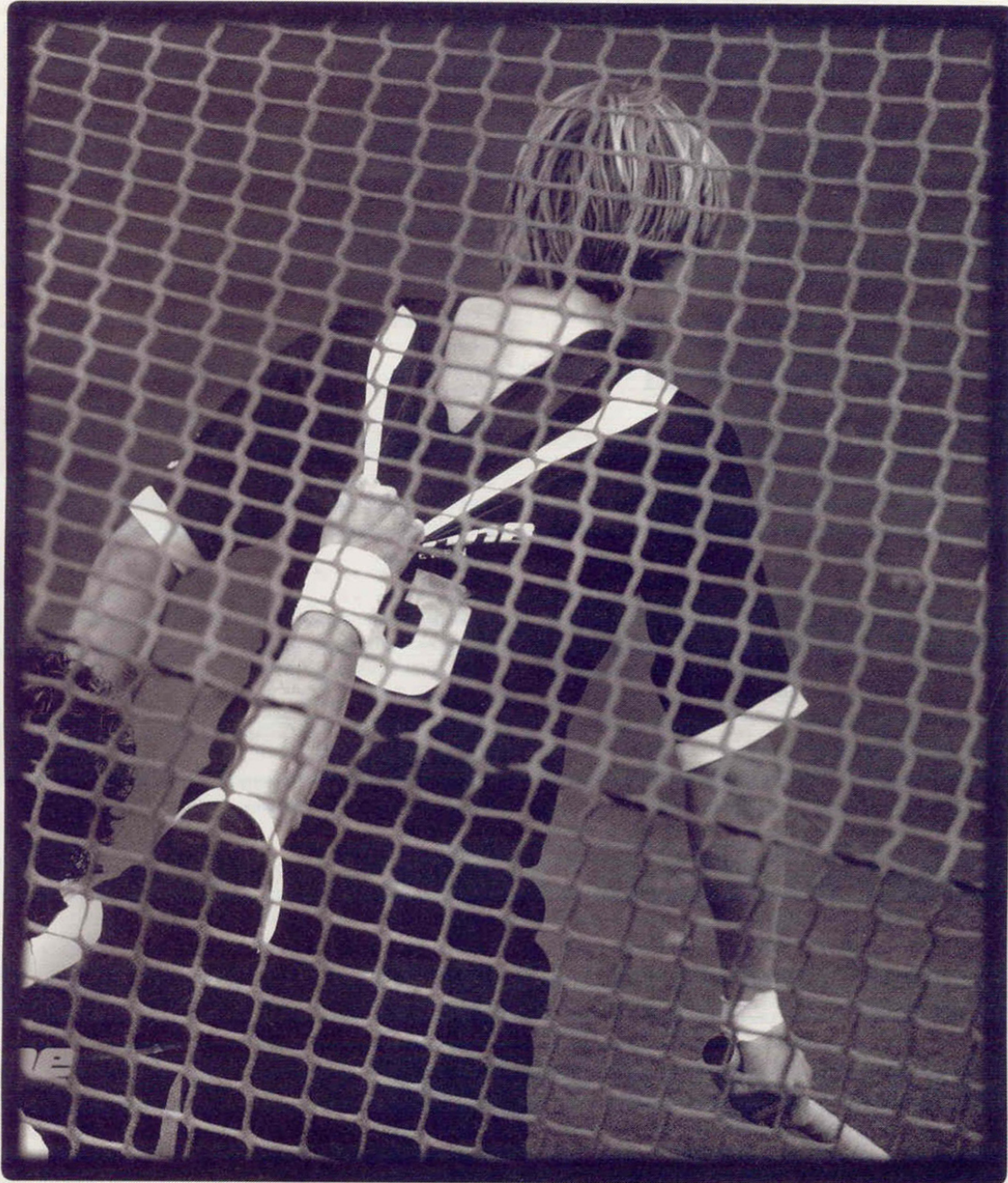
**PIN** oké  
Jeugd  
Opleidings  
Plan  
Uit 1994.



## Jeroen was o.a. de uitloper bij Heren1.

En daar had hij een speciale methode voor ontwikkeld.  
De Nieuwe Revue besteedde er een pagina aan.

Zondag 23 november, Amstelveen, **Pinoké-Oranje Zwart**



De strafcorner is een factor van belang in het hockey. Ongeveer één op de drie doelpunten komt eruit voort. Wat doe je ertegen? Zo snel mogelijk naar de specialist toe rennen, zodat de bal geblokkeerd wordt voor hij het doel invliegt. Bij Pinoké doen ze het door een

vooroverhangende verdediger aan zijn shirt vast te houden, zodat deze kamikaze een vliegende start heeft zodra hij wordt losgelaten. Niet dat het zoden aan de dijk zette; Pinoké verloor met 5-3 van Oranje Zwart. DOOR ARTHUR DE BOER / FOTOGRAFIE: KLAAS JAN VAN DER WEIJ



**Jeroen is ook één van de schaarse internationals van Pinoké.**

Hij speelde drie van zijn vier interlands samen met Pinoké teamgenoot Benjamin van Kessel. Drie in en tegen China. De vierde interland speelde hij op Tilburg tegen Argentinië. Eigenlijk is het niet zo vreemd dat uit zulke sport-ouders, zo'n talentvolle hockeyer is voortgekomen.



*Jeroen in 2004.*



Maar nog even terug naar de tijd dat moeder Christa nog gewoon van der Heijden heette en in Dames 1 op Pinoké speelde. Zij zat in de gouden generatie die bijna kampioen van Nederland werd. Maar ze zat in 1960 al in Dames 1. Christa staat, tweede van links, let op de kokette vlechtjes.



Ze werd in 1967 kampioen met Dames 1 en won de beker. Christa zit gehurkt helemaal links. De gezusters Icke staan ook op deze foto.

Dames 1 wint de beker in mei 1967





## Promotie naar de westelijke eerste klasse in 1974.

Promotie 1e klasse dames

### Pinoké volgens draaiboek naar de eerste klasse

Geheel verdiend, en in triomf, mocht Pinoké de hoogste klasse betreden. Een duidelijke en terechte overwinning (3—1) op het sterke Zandvoort, in een beslissingswedstrijd behaald, maakte dit mogelijk.

In de twee voorafgaande wedstrijden wees de score er nog niet op dat de triomftocht naar de 1e klasse door Pinoké zou mogen worden gemaakt (t.w. 0—0 en 1—1) doch de aandachtige toeschouwer voorzag bij iedere wedstrijd dat Pinoké het recht op die promotie t.z.t. zou doen gelden. Dit gebeurde dan afgelopen zondag op de uitstekende grasmat van de kersverse hoofdklasser HHIJC dat zeer gastvrij zijn veld voor de wedstrijd der kampioenen had vrijgegeven.

De goed leidende scheidsrechters Cramer en Lansink riepen, onder een stralende zon, de twee goed voorbereide elftallen binnen de lijnen. Geheel volgens een uitstekend opgezet regie-draaiboek werden de Pinokédames met handgeklap door hun achterban begroet. Na het beginsignaal zette deze achterban, tot aan de laatste minuut, onafgebroken een zeer suggestieve aanmoedigingskretologie in werking.

De atletisch beter gevormde Pinoké-ploeg zette direct een reeks van goed opgezette aanvallen op. Na tien minuten werd een

strafhoekslog tegen Zandvoort gegeven.

Deze werd in eerste instantie niet benut, doch na standvastig doorzetten ontstond toch het eerste Pinoké-doelpunt, van de stick van Pauline Heyligers, 1—0.

Tien minuten later zorgde Mieke Levert Levert van andvoort voor groots vuurwerk voor de toen zeker wel verdiende gelijkmaker door, met de haar geëigende stijl van doorduwen, de bal hoog in de touwen achter de voortreffelijke goalie te jagen, 1—1. Het mooiste doelpunt van de wedstrijd ontstond vijf minuten voor rust en werd uit een lange hoekslog ontwikkeld. Dit prachtige doelpunt, door Anne-Marie Icke gemaakt, was onhoudbaar voor de eveneens goed-keepende Henny Jansen, 2—1.

Het team van Pinoké dat naar de eerste klasse promoveerde. Staande v.l.n.r. Christa v. d. Heiden, Ine van Zadelhoff (aanz.), Pauline Heyligers, Ellen Asselbergs, Chris Jous (trainer-coach), Jeske van Hoeckel, Marian Icke, Henriëtte Heg, Knielend v.l.n.r. Anne-Marie Icke, Marlieke Oltmans, Nannie v. d. Elst, Els Lelyveld. Er ontbreekt op de foto Adri Breuker.



# 1974

Met deze stand ging de rust in en was intussen de overtuiging geboren dat de sterkste, i.c. Pinoké, de eindoverwinning zou behalen. De Pinoké-leading-ladies hadden zich volgens het draaiboek in de kleedkamers teruggetrokken en werden volgens datzelfde draaiboek weer met handgeklap op het veld begroet.

Zandvoort ging beter spelen hoewel de passings teveel bij de andere partij terecht kwamen of „onhandelbaar” voor de eigen partij werden afgegeven. Het tempo werd opgevoerd, de lange slagen daverden over het veld waar het aangenaam vertoeven was. Ine van Zadelhoff, Pinoké's aanvoester (met hoofdletters) was als een rots in de overbekende branding. Het scanderende krenken eiste „nóg een doelpunt!” Grote druk werd nu langdurig op het Zandvoortse doel uitgeoefend. Na 20 minuten bezweek de Zandvoortse veste. Ellen Asselbergs vond het gat in die veste en om speelde de vèr uitgelopen keepeerster met het laatste doelpunt als resultaat, 3—1.

Eén minuut vóór het einde zorgde Mieke Levert van Zandvoort voor groots vuurwerk door een gloeiende loeier af te geven, die - als de goal een decimeter meer naar links had gestaan - naar alle waarschijnlijkheid een verbrand doelnet zou hebben opgeleverd. Nu kwam de bal bij de 500 meter verder gelegen tennisbanen terecht.

Het einde kwam met de overwinning bij het technisch betere en sterker gemotiveerde Pinoké terecht. Onze beste wensen voor een langdurig en succesvol verblijf in de eerste klasse, naar de woorden van Zandvoort's coach Dick Muller, vergezellen Pinoké.

Op het middenveld werden bloemen uitgereikt en gewisseld, goede woorden gesproken door Pinoké's voorzitter Peter Lukowski en coach Muller met Zandvoortse bloemen. Terecht werd Pinoké's coach Chris Jones en de diepte-psychologische aanvoerder van het spreekkoor gehuldigd.

De overwinnaars waren: Ellen Asselbergs, Adri Breuker, Nanny v. d. Elst, Christa v. d. Heiden, Jet Hey, Pauline Heyligers, Jeske van Hoeckel, Anne-Marie Icke, Marjan Icke, Els Lelyveld, Marlieke Oltmans en Ine van Zadelhoff.

De sportieve Zandvoortse verliezers hebben de volgende namen:

Henny Jansen, Renée Telchuys, Ineke Hesselink, Berthel ter Steege, Ellen Behrend-Schröder, Ineke Lach de Bère, Pieternel Hoogendijk, Désirée van Haaster, Mieke Levert-Muller, Pauline Goll en Mieke Hamann-v. d. Vorm.

L. J. C. S.



Maar wij vinden deze elftalfoto veel leuker dan de vorige.



D.v.d.B. 10 januari 2020